

РЕШЕНИЕ

№ 1873

гр. София, 02.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА

като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20231110130656 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Закона за защита от домашното насилие /ЗЗДН/.

Образувано е по молба, подадена от В. В. П., ЕГН *****, с искане за издаване на заповед за защита от домашно насилие в нейна полза срещу Е. М. И., роден на 06.04.1981г. Изложени са твърдения, че страните се намирали във фактическо съпружеско съжителство. На 05.06.2023г. около 21.00 часа молителката влязла в супермаркет „Ивел“, намиращ се в гр. София, ж.к. Левски, Зона Г. Ответникът се появил зад нея. Провели едноминутен разговор във връзка с обидите и нехуманното отношение на ответника към молителката. Ответникът хванал молителката за ръка и я придърпал, като придърпването било придружено със силен шамар в лявата половина на лицето ѝ, засягайки и ухото. Молителката изтичала и излязла разревана. Веднага се обърнала към 05 РУ – СДВР, а на следващия ден си извадила медицинско удостоверение.

На 06.06.2023г. е издадена заповед за незабавна защита по реда на чл. 18 от ЗЗДН, с която на ответника наложени предвидените в чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 3 ЗЗДН мерки за защита.

В съдебно заседание молителката чрез процесуалния си представител моли молбата да бъде уважена. Претендира разноски.

В съдебно заседание ответникът чрез процесуалния си представител моли молбата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Претендира разноси.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

По делото е представена декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, която съдът не кредитира като годно доказателство, тъй като в същата не е описан по време, място и начин на извършване на акта на насилие.

Видно от заключението на изготвеното от д-р Методи Гошев – съдебен лекар от Клиника по съдебна медицина и деонтология при УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, съдебномедицинско удостоверение, при прегледа на В. В. П. се установява: травматичен оток и кръвонасядания в лявата част на лицето и по лявата ушна мида. Тези травматични увреждания са получени в резултат от действието на твърд тъп предмет, с относително омекотена и гладка неохлузваща контактуваща повърхност, каквито характеристики може да има и човешката ръка /длан/. Уврежданията могат да се получат от удар с шамар, по време и начин, както съобщава прегледаната.

По делото са приобщени писмени доказателства по преписка, образувана в 05 РУ – СДВР по подадено от молителката заявление, които съдът не кредитира, тъй като същите се отнасят за случай от 11.06.2023г. и са неотносими към предмета на настоящото производство.

От показанията на св. Ралица Красиминова Благоева се установява, че на 05.06.2023г. молителката влязла в супермаркет „Ивел“ в кв. Левски – Г, за да пазарува. След около пет минути тя излязла разплакана. Имала отпечатък от ръка на лявата страна на лицето. Качила се в колата на приятелката си, защото я било страх. Страните имали връзка около година преди този случай, като живеели заедно. Почти веднага след молителката от магазина излязъл и ответникът, качил се в колата и си тръгнал. Ответникът бил сам и нямало никой с него. Молителката, когато влязла в колата на своята приятелка, била уплашена, разплакана и цялата червена. След това отишла в 05 РУ – СДВР, за да подаде сигнал срещу ответника. Имало запис с телефон, на който се виждало над шандовете как молителката стои, до нея бил ответникът. Лицето не му се виждало хубаво и добре. Дрехите, с които бил човекът на записа,

били същите като дрехите на ответника, когато той излязъл от магазина. След това на записа се виждало как една ръка удря молителката и главата ѝ отскача отстрани. След този случай ответникът дебнел молителката пред входа ѝ, както и пред други блокове и храсти. В имейли ответникът пишел на молителката, че ще я пребива, ще ходи като мишка в квартала, ще ѝ счупи главата, щял да ѝ счупи кокалите.

Съдът кредитира показанията на св. Благоева като обективни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно обстоятелствата, за които няма лични впечатления.

Видно от показанията на св. Наташа Стоилова Джорджина, на 05.06.2023г., след като молителката се върнала от районното, в лявата половина на лицето ѝ, бузата, ухото, била силно зачервена. Молителката била умълчана, стресирана, уплашена.

Съдът кредитира показанията на св. Джорджина като обективни и кореспондиращи с останалите доказателства, като не кредитира същите в частта им относно споделените ѝ обстоятелства, тъй като няма лични впечатления за тях.

От показанията на св. Юлиан Пламенов Ангелов се установява, че страните имали връзка и живеели заедно, като са разделени. На 05.06.2023г. около 18.30 – 19.00 часа ответникът бил в дома си и ремонтирал една кола. За времето от 3 – 4 часа ответникът не е излизал. След тази дата, когато ответникът бил в кафето, молителката идвала и те разговаряли.

Видно от показанията на св. Евгени Симеонов Симеонов, на 05.06.2023г. около 17.30 – 18.00 часа молителката заедно компания – хора от блока и нейната приятелка, били в кафе, в което се събират. По – късно молителката и компанията ѝ пак стояли в това кафе – магазин.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

1. По допустимостта на производството:

-

Молбата за защита е подадена от пострадалата съгласно чл. 8, т. 1 от ЗЗДН, поради което е налице валидно сезиране на съда от процесуално легитимирано за това лице.

Молителката твърди извършен акт на домашно насилие на 05.06.2023г., а молбата до съда е подадена на 06.06.2023г., поради което е спазен преклузивният срок по чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН и молбата се явява процесуално допустима.

2. По основателността на молбата:

Съгласно чл. 2 ЗЗДН, „домашно насилие е всеки акт на физическо, психическо или сексуално насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личната свобода и на личния живот, извършено спрямо лица, които се намират или са били в семейна или родствена връзка или във фактическо съпружеско съжителство”. Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗЗДН, „За психическо и емоционално насилие върху дете се смята и всяко домашно насилие, извършено в негово присъствие”.

По делото се установява, че ответникът е лице, попадащо в кръга на посочените в чл. 3, т. 2 от ЗЗДН лица, респ. последният притежава материално - правна легитимация да отговаря по молбата, предмет на настоящото разглеждане. По делото се установи, че страните са се намирали във фактическо съпружеско съжителство.

След анализ на събраните в хода на съдебното производство доказателства и доказателствени средства съдът намира, че твърденият акт на домашно насилие от 05.06.2023г. е недоказан. Съображенията в тази посока са следните: Безспорно се установи от представното съдебномедицинско удостоверение, че при прегледа на молителката са причинени следните травматични увреждания: травматичен оток и кръвонасядания в лявата част на лицето и по лявата ушна мида. Тези травматични увреждания са получени в резултат от действието на твърд тъп предмет, с относително омекотена и гладка неохлузваща контактуваща повърхност, каквито характеристики може да има и човешката ръка /длан/. Уврежданията могат да се получат от удар с шамар, по време и начин, както съобщава прегледаната. Установи се също, че

на 05.06.2023г. молителката влязла в супермаркет в кв. Левски – Г, за да пазарува, като излязла от същия около пет минути по – късно. Същата била уплашена, разплакана, имала отпечатък от ръка на лявата страна на лицето. В лявата половина на лицето, бузата, ухото молителката била силно зачервена. Тя била умълчана, стресирана, уплашена. Посочените обстоятелства се доказват безспорно от показанията на свидетелите Благоева и Джорджина, които лично са възприели състоянието на молителката. Не се доказва обаче при условията на пълно и главно доказване авторството на твърдяното деяние. В тази посока е представена декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, която съдът не кредитира като годно доказателство, както и са ангажирани показанията на св. Благоева, според които същата лично е видяла ответникът да излиза от магазина почти веднага след молителката, който се качил в колата и си тръгнал. Имало запис от телефон, на който се виждало над щандовете как молителката стои, а до нея бил ответникът. Лицето на последния не се виждало много добре, но дрехите, с които бил човекът от записа, били същите като тези на ответника, когато той излязъл от магазина. Свидетелката сочи, че не в идяла лично ответникът да удря молителката, видяла как една ръка я удря и главата ѝ отскочила отстрани. От изложеното се обосновава заключение, че ответникът на процесната дата се е намирал до молителката в магазина, но не се доказва с категоричност и при условията на пълно и гласно доказване, че същият е нанесъл удар с шамар по лицето на молителката. От доказателствата по делото бо могло да бъде направено единствено съмнение в тази посока, но не и категоричен извод. При така установеното от фактическа страна, съдът приема, че не са налице предпоставките, при които законът предвижда налагане на мерки за закрила срещу домашно насилие. Не се установи твърденият в молбата акт на домашно насилие, респ. молбата за защита от домашно насилие се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

3. По разностите:

При този изход на делото и на основание чл. 11, ал. 3 от ЗЗДН, вр. чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, дължимата държавна такса в размер от 25,00 лева следва да се възложи на

молителката, която следва да бъде осъдена да я заплати в полза на СРС, доколкото, съгласно чл. 11, ал. 1 ЗЗДН, тя не се внася предварително от същата.

Претенция за присъждане на сторените в хода на производството разноси е направена от двете страни по делото. Предвид изхода на спора, молителката следва да бъде осъдена да заплати на ответника сторените по делото разноси. Същият е доказал такива в размер от 1000.00 лева – за заплатено адвокатско възнаграждение, видно от представения договор за правна защита и съдействие.

Така мотивиран, Софийският районен съд, 91 състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата с правно основание чл. 8, т. 1 ЗЗДН, вр. чл. 4, ал. 1 от ЗЗДН, подадена от **В. В. П.**, ЕГН *****, с искане за издаване на заповед за защита от домашно насилие срещу **Е. М. И.**, роден на 06.04.1981г., поради осъществен от страна на последния акт на домашно насилие на 05.06.2023г. и **ОТКАЗВА ДА ИЗДАДЕ ЗАПОВЕД ЗА СЪДЕБНА ЗАЩИТА**, с която по отношение на ответника да бъдат взети мерките по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, като неоснователна.

ОСЪЖДА В. В. П., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд държавна такса в размер на 25.00 /двадесет и пет/ лева, на основание чл. 11, ал. 3 ЗЗДН.

ОСЪЖДА В. В. П., ЕГН *****, да заплати на Е. М. И., роден на 06.04.1981г., сумата от 1000.00 /хиляда/ лева – разноси в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в седемдневен срок от връчването му на страните /чл. 17, ал. 1 ЗЗДН/.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____